

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στην ορεινή Καστανιά Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 4 Αυγούστου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Νάουσας και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στον Ιερό Ναό Τιμίου Προδρόμου στην ορεινή Καστανιά στο Βέρμιο.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε το καθιερωμένο κατ' έτος μνημόσυνο για τους κεκοιμημένους κατοίκους της Κοινότητας. Ακολούθησε προσφώνηση του Σεβασμιωτάτου από τον προϊστάμενο της ενορίας πρωτ. Νεκτάριο Σαββίδη για την επέτειο των 30 χρόνων αρχιερατίας του.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Ίνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρά ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;»

Κατά τή διάρκεια τῆς δημόσιας ζωῆς του ὁ Κύριός μας ἐπιτέλεσε, ὅπως γνωρίζουμε ἀπό τά ἱερά Εὐαγγέλια, πολλά θαύματα καί ἀπάλλαξε πολλούς ἀνθρώπους ἀπό τίς σωματικές καί ψυχικές ἀσθένειες πού τούς ταλαιπωροῦσαν.

Ἐνῶ ὅμως ὁ Χριστός εὐεργετοῦσε μέ τά θαύματά του τούς ἀνθρώπους, ὑπῆρχαν κάποιοι πού ἀντιδροῦσαν καί δυσανασχετοῦσαν σέ αὐτά. Ἄλλοτε ἦταν οἱ Γραμματεῖς καί οἱ Φαρισαῖοι πού τόν κατηγοροῦσαν, γιατί θεράπευε ἀσθενεῖς κατά τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, ἄλλοτε ἦταν οἱ Γεργεσηνοί, γιά τούς ὁποίους ἀκούσαμε στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς περασμένης Κυριακῆς, οἱ ὁποῖοι ἀντέδρασαν στή θεραπεία τῶν δύο δαιμονιζομένων συμπολιτῶν τους, ἐπειδή ὁ Χριστός εἶχε ἐπιτρέψει στά δαιμόνια νά εἰσέλθουν στήν ἀγέλη τῶν χοίρων, τούς ὁποίους παράνομα ἐξέτρεφαν οἱ Γεργεσηνοί. Καί ἄλλοτε, ὅπως σήμερα, κάποιοι ἀμφισβητοῦν τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ νά συγχωρεῖ τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Χριστός ὅμως συνέχιζε νά θαυματουργεῖ ἀλλά καί νά ἐλέγχει ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀπό πονηρή διάθεση ἀντιτίθεντο στά θαύματά του. Καί αὐτό ἔκανε καί σήμερα μέ τό ἐρώτημα πού ἔθεσε πρὸς τούς γραμματεῖς. «Ίνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρά ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;» Γιατί κάνετε πονηρές σκέψεις μέσα στήν ψυχή σας;

Πολλοί πιθανόν δέν κατάλαβαν τί ἐννοοῦσε ὁ Κύριός μας μέ τήν ἐρώτησή του καί σέ ποιούς ἀναφερόταν, ἀλλά ὁ Χριστός τήν διευκρινίζει, ἀποδεικνύοντας συγχρόνως ἔμπρακτα ὅτι ὄχι μόνο εἶχε τή δύναμη νά θεραπεύει τά σωματικά νοσήματα τῶν ἀνθρώπων ἀλλά καί νά συγχωρεῖ τίς ἁμαρτίες τους. Ἐτσι ὁ παραλυτικός θεραπεύεται καί σωματικά, καθώς σηκώνεται ὀρθιος, ἀνταποκρινόμενος στήν πρόσκληση τοῦ Κυρίου, ἀλλά καί πνευματικά, λαμβάνοντας τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν του.

Μέ τήν ἐρώτησή του ὅμως ὁ Χριστός ἐπιδιώκει νά ὁδηγήσει στή συναίσθηση τῆς ἀσθενείας καί στήν ἐκζήτηση τῆς θεραπείας καί τούς γραμματεῖς πρὸς τούς ὁποίους ἀπευθύνεται. Διότι, ἐάν ὁ παραλυτικός εἶχε μία ἐμφανῆ ἀσθένεια, ἡ ἀσθένεια τῶν γραμματέων δέν ἦταν ἐμφανής. Οἱ πονηροί λογισμοί τους δέν γινόταν ἀντιληπτοί ἀπό τούς ἄλλους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τούς θεωροῦσαν εὐσεβεῖς. Αὐτό ὅμως δέν σήμαινε ὅτι δέν γνώριζε καί ὁ Χριστός αὐτούς τούς λογισμούς, ὁ ὁποῖος τούς ἀποκάλυψε μέ τήν ἐρώτησή του.

Οι λογισμοί αυτοί ήταν λογισμοί άπιστίας και άμφιβολίας για τη δύναμη και τη Θεότητα του Κυρίου και κατά συνέπεια λογισμοί άμαρτωλοί και πονηροί, όπως τούς χαρακτηρίζει ο Χριστός.

Γιατί όμως άποκαλύπτει τούς λογισμούς αυτούς ενώπιον των ανθρώπων; Τούς άποκαλύπτει για δύο λόγους. Ό ένας είναι για να άποκαλύψει την πονηρία και την κακία της ψυχής τους, ώστε να μήν έξαπατούν και σκανδαλίζουν τούς άλλους ανθρώπους, κατηγορώντας και συκοφαντώντας τον Χριστό και τά θαύματά του.

Ό δεύτερος λόγος είναι για να διδάξει όλους μας ότι άμαρτία δέν είναι μόνο οι πράξεις και οι ενέργειες πού μπορεί να κάνουμε, δέν είναι μόνο τά λόγια τά όποια μπορεί να λέμε και μέ τά όποια να άμαρτάνουμε, έφόσον δέν είναι σύμφωνα μέ τό θέλημα του Θεού. Είναι και όσα πονηρά σκεφτόμαστε. Είναι οι κακοί και πονηροί λογισμοί, οι έφάμαρτες σκέψεις, όλα εκείνα τά όποια είναι έκφραση των αδυναμιών μας και των παθών μας, όλα όσα είναι αντίθετα προς τον λόγο και τις έντολές του Θεού. Και μπορεί να μήν ύλοποιούνται, μπορεί να μήν γίνονται πράξεις αυτοί λογισμοί, αυτό όμως δέν σημαίνει ότι δέν άποτελούν άμαρτία πού ρυπαίνει την ψυχή μας.

Και εάν μάς είναι πολλές φορές δύσκολο να συγκρατήσουμε τον έαυτό μας, ώστε να μήν παραβεί κάποια έντολή του Θεού, καταλαβαίνουμε πόσο πιο δύσκολο είναι να συγκρατήσουμε τον νοϋ μας, ώστε να μήν ξεφεύγει σέ πονηρούς και κακούς λογισμούς, στους όποιους μάς παρασύρει συχνά και ο διάβολος, προκειμένου να μάς προσελκύσει στην άμαρτία ή να άποσπάσει τον νοϋ μας από την προσευχή, από τη μνήμη του Θεού και από τη μελέτη του λόγου του.

Κι έπειδή πολλές φορές δέν συνειδητοποιούμε τη σοβαρότητα των άμαρτιών πού διαπράττουμε μέ τον νοϋ μας και μέ τούς λογισμούς μας, είναι ανάγκη να άκούσουμε και έμεϊς τον λόγο του Κυρίου μας προς τούς γραμματεϊς και να έλέγχουμε τον έαυτό μας, άποφεύγοντας να άμαρτάνουμε μέ τούς λογισμούς μας, για να διατηρούμε καθαρό και τον νοϋ και την ψυχή μας.

Αυτό έκανε και η Ύπεραγία Θεοτόκος, η Παναγία μας, πού μέ την προσοχή πού έπεδείκνυε άκόμη και στην παραμικρή σκέψη, άπεδείχθη «καθαρωτέρα λαμπηδόνων ήλιακων» και άξιώθηκε της ύψιστης τιμής να γίνει Μητέρα του Θεού. Γι' αυτό και άς την παρακαλούμε ιδιαίτερα την περίοδο αυτή πού είναι αφιερωμένη σ' Αυτήν, τον Δεκαπενταύγουστο, να είναι άρωγός και σ' αυτόν τον άγώνα μας έναντίον των λογισμών, φωτίζοντας τον νοϋ μας μέ τη χάρη και την εύλογία της.

